

Fent costat al president

written by Ferran Planell | 18 de desembre de 2017

Hauríem de deixar d'agafar-nos-la amb paper de fumar. Estem en campanya i ningú va amb el lliri a la mà. Malament, si fos així. Se'ns menjarien els del 155. És cert que per a qualsevol de les tres forces independentistes que concorren a les urnes el 21D, l'enemic a batre són els demés que s'hi presenten, els que tant per activa com per passiva han donat suport a la malèfica xifra. Tant és si la van dur a la pràctica amb el vot a favor, com si es van dedicar a mirar cap a un altre costat. Està clar que el que ara ens cal, és que l'independentisme guanyi sobradament aquesta pantomima d'eleccions. Aquestes eleccions que no han de servir per escollir un govern autonòmic més, sinó **per decidir si volem república o monarquia, si volem llibertat o vassallatge, si volem democràcia o autoritarisme.**

El resultat del 21D no pot ser un altre que el que ens dugui a restituir el Govern legítim de la Generalitat amb el seu president al capdavant. Ha de ser la constatació que el poble català no reconeix el cop d'estat del 155. El repte és d'una gran importància i no vull ni imaginar-me quines conseqüències poden esdevenir-se en el cas de perdre. No em fa basarda, no, em fa por; molta por. Per això una majoria d'independentistes estàvem a favor de conferir una llista unitària de país. Volíem garantir el resultat. Era legítim, lògic i desitjable. Però no va ser possible. I com que no ho va ser –i allà cadascú amb la seva consciència–, ara que estem en campanya, passa el que havia de passar. Si no anem junts, cadascú escombra cap a casa seva. I així ha de ser, o no? O algú és pensava el contrari?

Vull, des d'aquí donar tot el meu suport al comunicat de l'ANC, que sembla crear malestar a segons qui. Jo també tan sols reconec un president i un Govern, que no és altre que el que encara és. A la presó, al carrer o a l'exili, però és el

que tenim i el que hem de restituir davant de les nostres institucions.

Per això, i per assegurar-me que serà així, votaré la llista del president. Votaré a Junts per Catalunya. I ho dic obertament, tant si agrada com si no, perquè hem de deixar d'agafar-nos-la amb paper de fumar.